

ROMANIA
 TRIBUNALUL PRAHOVA
 SECTIA COMERCIALA SI DE
 CONTENCIOS ADMINISTRATIV II
 DOSAR NR.760/105/2010

SENTINȚA NR.53

Sedința publică din data de 24.01.2011
 PRESEDINTE – MOLDOVEANU IULIA
 GREFIER - RADU VIOLETA

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii având ca obiect contestație act administrativ fiscal formulată de reclamanta SC SRL, cu sediul în nr. bl. parter jud. în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P.PH, cu sediul în Ploiești, str.Aurel Vlaicu nr.22 jud.PH.

Dezbaterea și susținerile părților au avut loc în ședința publică din 17.01.2011 care face parte integrantă din prezenta, când instanța pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la acest termen și rămânând în deliberare, a pronunțat următoarea sentință:

TRIBUNALUL

Constată că, prin acțiunea înregistrată sub nr. 760/105/16.02.2010, petenta SC SRL în contradictoriu cu intimata DGFP PRAHOVA a solicitat anularea în parte a deciziei de impunere nr. 344/25.05.2009 și a deciziei 129/5.08.2009 prin care s-a solutionat contestația.

În motivare a arătat că, contestația vizează două dintre categoriile de sume constituite ca obligații de plată ale contestatoarei față de bugetul de stat.

Prima obligație de plată contestată de aceasta este cea referitoare la suma de 1668 lei considerată de controlul fiscal TVA nedeductibilă fiscal, suma aferentă costurilor de leasing, pentru autoturismul Dacia Logan.

S-a reținut că în perioada ianuarie 2006-octombrie 2007 reclamanta a avut un singur salariat în aceeași perioadă având în derulare două contracte de leasing pentru un auto Renault Clio și un auto Dacia Logan.

Considera că suma de 1668 lei, în realitate reprezintă tot TVA deductibil și că organele fiscale în mod eronat au considerat-o ca fiind nedeductibilă.

Reclamanta arată că a utilizat ambele mașini pentru care aveau calitatea de utilizatori în baza contractelor de leasing. Aceste mașini erau folosite atât de angajați cât și de administratorul și celălalt asociat al firmei în scopul desfășurării activității societății.

Arată că susținerea organelor fiscale conform cărora în perioada ianuarie 2006-octombrie 2008, societatea a avut un singur angajat nu este reală.

Mai arată că este adevărat că în această perioadă a avut avut mai puțin angajați față de 2005, însă au existat angajați mereu, inclusiv cei doi asociați.

In acest sens , depune situațiile privind salariații societatii pentru perioada arătată de organele fiscale.

Mai arată că organele fiscale nici măcar nu au verificat toate aceste situații , mențiunile deciziei atacate nefiind bazate pe verificări prealabile ale documentelor menționate mai sus .

In ceea ce privește suma reprezentând TVA colectată suplimentar in valoare de 5580 lei , arată că si aceasta a fost considerata in mod eronat ca fiind colectată in mod nelegal de către societatea .

La control s-a constatat că reclamanta a vândut din patrimoniul propriu o garsoniera către o persoana fizica , prețul de vânzare fara TVA fiind de 15.633 lei .

Arată reclamanta că nu a putut fi de acord ca baza impozabila din punct de vedere al TVA să fie raportată la adresa 768/20.05.2009 emisă de Camera Notarilor Publici , prin care s-a comunicat ca valoarea de piața etalon pentru imobilul in cauza a fost a fost la momentul vânzării de 45.000 lei .

Arată că noțiunea de valoare de piața a imobilului este o noțiune relativa care nu implica indicarea unei sume concrete , exacte cu care se vinde imobilul.

Acest preț se stabilește prin libera negociere intre vânzător si cumpărător iar prețul poate fi unul sub media preturilor de piața imobiliara sau mult deasupra acestor preturi .

Vânzătorul si cumpărătorul stabilesc prețul concret de vânzare in funcție de negocierea directa , caracteristicile imobilului , zona in care se afla , dotările acestuia .

Ei nu pot fi ingraditi in stabilirea valorii cu care se vinde imobilul cu excepția situației in care prețul este unul neresonabil , derizoriu , in sensul dispozițiilor Codului Civil.

In prezenta situație au in vedere un imobil situat in Ploiești , str. Grădinari , nr. 18, bl. 31, ap. 13 , jud. Prahova , situat in zona orașului confort II , care la momentul vânzării nu avea nici un fel de imbunatatiri si stare de degradare avansata.

In aceste condiții , vânzarea s-a făcut la prețul menționat in contabilitatea societatii , respectiv 15.633 lei fiind considerat de ambele părți un preț just pentru acest imobil.

Considera ca au acționat in condițiile legii si fara a prejudicia sub nici o forma statul , deoarece vânzarea nu s-a făcut sub valoarea imobilului inregistrata de aceasta societate.

Pentru aceste considerente , solicita anularea in parte a deciziei de impunere atacate in sensul inlaturării obligatiei de a suporta diferența de TVA deductibila in cuantum de 1668 lei si TVA nedeductibila in cuantum de 1668 lei si a TVA colectată suplimentar de 5580 lei .

In cauza , intimata a formulat intămpinare prin care a arătat următoarele:
Referitor la suma de 1668 lei TVA considerata la control nedeductibila fiscal.

Inspectia fiscala a constatat că , in perioada ianuarie 2006-octombrie 2007, reclamanta avea in derulare doua contracte de leasing , pentru doua autoturisme . Organele de control au recunoscut deductibilitatea TVA aferenta

costurilor de leasing pentru unul din acestea , respectiv Renault Clio , conform art. 145 alin. 2 lit. a din codul fiscal , reținând că, pentru cel de-al doilea autoturism Dacia Logan , din documentele prezentate nu a rezultat că a fost utilizat in scopul operațiunilor taxabile. Sustinerile potrivit cărora inclusiv acest autoturism a fost utilizat in interesul afacerii nu au fost dovedite , cu atât mai mult cu cat , din informațiile furnizate de chiar administratorul societatii in timpul verificării , pentru nevoile firmei a fost utilizat numai auto Renault Clio pentru care așa cum a arătat , costurile leasingului au fost recunoscute na deductibile.

Referito la suma de 5580 lei TVA colectată suplimentar :

In fapt , prin contractul de vânzare cumpărare încheiat la data de 30.05.2006 , reclamanta a înstrăinat imobilul situat in Ploiești , str. Grădinari, nr.18, bl.31, ap.13 unei persoane fizice , la un preț situat sub prețul de piața de la acea data , așa cum rezulta din extrasul raportului de reevaluare comunicat de Camera Notarilor Publici , pentru piața imobiliară a județului Prahova . La aceeași data, societatea a emis factura către cumparator , valoarea tranzacției fiind de 15.633 lei fără TVA .

Pentru stabilirea corectă a bazei de impunere , in exercitarea atribuțiilor, organele de inspecție fiscală au fost îndreptățite sa estimeze baza de impunere având in vedere prețul de piața al tranzacției , conform art. 67 alin. 2 din OG nr. 92/2003.

Așa cum a învederat , potrivit raportului Societății Generale a Experților Tehnici Prahova , valoarea minimă a imobilului tranzacționat (construit in anul 1977 , suprafața de 37 m.p. , situat in zona B si nu in zona C asa cum eronat susține reclamanta) era de 45.000 lei , cu un an înainte de încheierea contractului , fiind de notorietate creșterea semnificativă a valorii imobilelor in perioada 2005-2007 . In aceste conditii , suma stabilită in sarcina de plata a reclamantei de către organele fiscale este datorată de către aceasta .

Examinând actele si lucrările dosarului , instanța constată că prin decizia nr. 129/5.08.2009, petentei SC SRL i-a fost respinsă de către intimată , ca neîntemeiată contestația pentru suma de 7248 lei , reprezentând 1668 lei TVA nedeductibil fiscal si suma de 5580 lei reprezentând TVA colectată suplimentar .

Obiectul principal de activitate al petentei , il reprezintă baruri si alte activități de servire a băuturilor , identificat prin cod CAEN 5630 .

Societatea a stabilit TVA deductibil 12.583 lei , iar la controlul efectuat de intimată a reieșit că suma reală este de fapt 2727 lei . Conform disp. art. 145 alin. 2 lit. a din Codul Fiscal orice persoana impozabilă are dreptul sa deducă taxa aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării in folosul unor operațiuni taxabile . Ori , deducerea TVA in suma de 1668 lei aferentă costurilor de leasing pentru autoturismul Dacia Logan s-a realizat cu incalcarea acestor dispozitii ; referitor la TVA aferent achiziționării unor materiale de construcții , organele de control nu au identificat nici un document care să ateste scopul in care s-au achiziționat si modul lor de utilizare in folosul operațiunilor taxabile ale societății .

Si, in acest caz prin deducerea TVA in cuantum de 769 lei aferentă achizițiilor de materiale, s-au incalcat disp. art. 145 alin. 2 lit. a din legea 571/2003 codul fiscal.

Tot la control s-a mai constatat că la data de 30.05.2006 petenta a vândut patrimoniul său o garsoniera cu prețul fara TVA de 15.633 lei. Întrucât s-a reținut că valoarea de tranzacționare nu a fost in concordanta cu prețul de piață, respectiv 45.000 lei s-a calculat o diferență suplimentara de baza impozabila din punct de vedere al TVA de 29.367 lei, TVA aferenta de 5580 lei.

Perioada verificata a fost trimestrul I 2006, trimestrul I 2009, stabilindu-se o diferență suplimentara de plata a TVA in suma de 3094 lei plus majorări de întârziere in suma totala de 5707 lei.

Referitor la TVA considerata de organele de control ca nedeductibila fiscal, in suma de 1668 lei.

In perioada ianuarie 2006-octombrie 2007 societatea avea in derulare doua contracte de leasing pentru un auto Renault Clio si un auto Dacia Logan, iar organele de inspectie fiscala au acceptat ca deductibila TVA aferenta costurilor de leasing doar pentru auto Renault Clio in conformitate cu prev. art. 145 alin. 2 lit. a din legea 571/2003 mai sus citat.

Conform acestor prevederi orice persoana impozabila are dreptul să deducă taxa aferenta achizițiilor, daca acestea sunt destinate utilizării in folosul operațiunilor taxabile.

La stabilirea ca nedeductibila a TVA aferenta costurilor de leasing pentru auto Dacia Logan organele de control au avut in vedere actele si documentele prezentate de societate din care nu s-a putut stabili ca auto Dacia Logan a fost utilizat in scopul operațiunilor taxabile.

S-a reținut astfel că societatea avea un singur angajat care nu putea utiliza simultan cele doua autoturisme din dotare si nici nu s-au prezentat documente ca foi de parcurs din care să se poată stabili scopul deplasărilor.

Întrucât sustinerile societatii precum că a utilizat auto Dacia Logan in interesul afacerii nu a fost dovedit cu documente din care să reiasă necesitatea si utilizarea acestuia in scopul operațiunilor taxabile rezulta că motivele si dovezile prezentate nu sunt relevante in cauza.

La data de 30.05.2006 intre SC SRL in calitate de proprietar si o persoana fizica in calitate de cumparator s-a incheiat contractul de vânzare cumpărare pentru imobilul situat in Ploiești, str. Grădinari, nr. 18, bl. 31, ap. 13, contract autentificat de BNP Equitas din Ploiești sub nr. 3938/30.05.2006.

La aceeași data SC SRL a emis factura seria PHV FY nr. 6932105/30.05.2006 către cumparator in valoare de 15.633 lei fara TVA echivalentul a 4428 euro.

Organele de inspectie fiscala au stabilit că societatea contestatoare a vândut imobilul la un preț situat sub prețul de piață de la acea dată, respectiv 45.000 lei, preț care a fost comunicat de Camera Notarilor Publici Prahova cu adresa nr. 1733/19.05.2009 depusa in copie la dosar.

Fata de cele prezentate mai sus, rezulta ca in mod corect au stabilit organele de inspectie fiscala diferența suplimentara de TVA colectată in suma de 5580 lei, întrucât, in conformitate cu prev. art. 94, Obiectul si funcțiile

inspecției fiscale din Codul Fiscal organele de control, fiscal au dreptul și obligația de „ stabilirea corectă a bazei de impunere , a diferențelor în plus sau în minus , după caz , fata de creanța fiscală declarată și /sau stabilită , după caz , la momentul începerii inspecției fiscale.

Chiar dacă potrivit principiilor care guvernează raporturile juridice comerciale , clauzele din contractele comerciale , inclusiv prețul , sunt stabilite prin voința părților , în materie fiscală sunt aplicabile dispozițiile Codului Fiscal.

Atribuțiile și respectiv obligațiile organelor de control fiscal sunt exercitate în spiritul regulilor și principiilor stabilite prin legea specială în domeniu . În acest caz prin art. 1 alin. 3 din Codul Fiscal se dispune „ În materie fiscală , dispozițiile prezentului cod prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative , în caz de conflict între acestea aplicându-se dispozițiile Codului Fiscal,,.

Mai mult decât atât , organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere , situație în care se are în vedere prețul de piață al tranzacției sau bunului impozabil , potrivit art. 67 alin. 2 din OG nr. 92/2003, rep., cu completările și modificările ulterioare :

Estimarea bazei de impunere :

Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere , acesta trebuie să o estimeze . În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare . Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

În situațiile în care , potrivit legii , organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere , acestea vor avea în vedere prețul pe piață al tranzacției sau bunului impozabil , astfel cum este definit de Codul Fiscal.

Astfel se reține că în temeiul art. 67 alin. 2 din OG nr. 92/2003 rep., cu completările și modificările ulterioare , organele fiscale au dispus estimarea bazei de impunere privind TVA aferentă tranzacției privind imobilul din Ploiești, str. Grădinari, nr. 18, bl. 31 , ap. 13 , în baza valorii etalon minim pentru bunuri imobiliare stabilită prin raportul întocmit de Societatea Generală a Experților Tehnici Prahova SA aflată în copie la dosarul cauzei .

~~In baza acestui raport de evaluare s-a stabilit valoarea minimă a imobilului din Ploiești, construit după 1.01.1977 , situat în zona B , cu o suprafață de 37 m.p. , avea o valoare minimă în iulie 2005 (u un an înaintea vânzării) de 45.000 lei , fiind de notorietate împrejurarea ca în perioada 2005-2007 valoarea imobilelor a crescut semnificativ .~~

Având în vedere disp. Art. 145 alin. 2 lit. a din legea 571/2003 privind Codul Fiscal , se apreciază că TVA în suma de 1668 lei a fost corect stabilită, iar contestația corect a fost respinsă deoarece suma în discuție nu este deductibilă fiscal.

De asemenea și referitor la suma de 5580 lei colectată suplimentar la control , contestația legal a fost respinsă , deoarece corect au fost apreciate documentele existente în cauza raportată la situația reală a pieței imobiliare , fiind de notorietate că în perioada 2005-2007 prețurile imobilelor apartamente a crescut considerabil . Astfel , că noua estimare a bazei de

impunere a fost corecta in timp ce împrejurările susținute de petenta nu reies din niciunul din documentele justificative existente la dosarul cauzei .

Fată de toate aceste considerente de fapt si de drept acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată .

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTARASTE**

Respinge acțiunea formulată de reclamanta SC SRL, cu sediul în nr. bl. jud. în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P.PH, cu sediul în Ploiești, str.Aurel Vlaicu nr.22 jud.PH. , ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs in 15 zile de la comunicare .

Pronunțată în ședința publică, azi, 24.01.2011.

PRESEDINTE

GREFIER

RED. MIE

3EX/08.03.2011